

dels betyder, at der vil blive tale om endnu mere udskudt skat, end der er i forvejen, og dels, at tabet jo vil blive større, hvis den pågældende virksomhed går ned. Vi er øvrigt helt enige i det problem, som hr. Kjeld Rahbæk Møller nævnte.

Hvis erhvervsministeren og regeringen mener, at der skal gives større støtte, end der i dag er mulighed for, må ministeren altså foreslå en forhøjelse af VækstFonden og de beløb, der kan støttes med, i stedet for at søge omvejen ad skattelovgivningen. Vi er altså generelt imod.

Skatteministeren (Carsten Koch):

De just fremsatte bemærkninger fra SF og fra Enhedslisten giver mig anledning til kort at kommentere den skattemæssige side af sagen.

Pointen er, at man giver støtten en anden profil end den, den havde før. Før var det sådan, at det blev opfattet som direkte støtte, og den var man selvfølgelig skattepligtig af. Det, man nu gør, er, at man ændrer profilen, så det får en effekt, fuldstændig som om det var et lån.

Så kan man sige, at der måske er en mindre sandsynlighed for, at det bliver indfriet, og så er der altså et problem med at få inddrevet midlerne; det er rigtigt. Men til gengæld justeres statsstøtteelementet også. Det statsstøtteelement, der ligger i det, bliver justeret i overensstemmelse med, at det skal notificeres for EU, og der er så et loft over det, og det bliver der altså taget hensyn til ved den endelige notifikation. Og de beregninger, der er i gang i øjeblikket i Skatteministeriet og i Erhvervsministeriet, har netop til hensigt til at finde frem til det støtteniveau, som er i overensstemmelse med EU's regler. Så det er ikke en gavebod; det er en ændring af profilen på den tildelte støtte.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg vil gerne sige tak for den støtte, der var – jeg fandt dog noget støtte rundt omkring! Lad mig temavis komme ind på, hvad ordførerne lidt på kryds og tværs har taget op. Først det mindste i omfang, som vel egentlig er spørgsmålet om, hvorvidt Erhvervsministeriet nu skulle have et medlem i bestyrelsen for VækstFonden. Må jeg godt lige gøre opmærksom på, at Erhvervsministeriet i dag har – og det er såmænd ikke noget, jeg har indført – et medlem i Erhvervsudviklingsrådet, et medlem i Eksportfremmerrådet og et medlem i Bevillingsudvalget med præcis de samme beføjelser, som der nu foreslås for VækstFonden.

Det vil sige, at det pågældende medlem, som i dette tilfælde udgør én ud af ni i bestyrelsen, i helt principielle sager kan forelægge en sag for ministeren til endelig afgørelse, som skrevet står. Så vidt jeg har fået at vide, har den call in-bestemmelse – som det vist hedder med et fint ord – aldrig nogen sinde været anvendt nogen af de andre steder, og jeg har ikke nogen som helst vision om, hvornår den skulle anvendes her. Jeg vil bare sige, at det for det første er begrundet i den analoge behandling, vi så giver de forskellige organer. For det andet er det et spørgsmål om, at VækstFonden nu i et eller andet omfang bliver stedet, hvor man skal henvende sig – det var flere inde på, og det skal jeg også komme tilbage til – men da vi stadig væk har erhvervsfremmeordninger og erhvervsstøtteordninger kørende, er det ikke helt urimeligt, at man sikrer en eller anden form for koordination mellem de forskellige kasser. Det mener jeg faktisk er i alles interesse. Det er i øvrigt også fremhævet i høringssvarene fra nogle af erhvervsorganisationerne, hvilket man kan forvise sig om under udvalgsbehandlingen.

I forbindelse med det sidste argument vil jeg sige, at vi altså her taler om 2 mia. kr. i offentlige penge, som er stillet til rådighed, og jeg er fuldstændig enig med de ordførere, der sagde søde og pæne ord om Vækstfondens ledelse, og som sagde, at det kører så fint – det hører jeg også ude omkring, og der er ikke gran af kritik af ledelsen af VækstFonden i dette her – men det er 2 mia. kr., som med det afkast, det nu giver, gives ud og gør stor gavn rundt omkring. Er det fuldstændig urimeligt, at der sidder ét medlem fra det pågældende ministerium ud af en bestyrelse på ni, hvor resten er erhvervsfolk? Det mener jeg faktisk ikke det er. Men lad os da tage drøftelsen. Jeg ville bare nævne disse tre argumenter for, at vi har gjort det. Det er et fuldstændig pragmatisk forslag, en analogisering.

Til det argument, som fru Pernille Sams kom med, om, at jeg nu skulle påtage mig at administrere alle sagerne, vil jeg i øvrigt sige – ifølge forretningsordenen må man sikkert ikke sige noget i retning af Vorherre bevares – at det bestemt ikke er hensigten; det kan jeg forsikre fru Pernille Sams om. Vi har såmænd rigelig administration i Erhvervsministeriet.

Så vil jeg godt sige noget om forholdet mellem VækstFonden og de øvrige erhvervsstøtteordninger, som jo også flere ordførere, herunder fru Sonja Mikkelsen, var inde på: